

CUPRINS

INTRODUCERE	1
-------------	---

TITLUL I. CONTRIBUȚIA VICTIMEI LA PRODUCEREA REZULTATULUI, ÎN LIPSA UNEI LEGĂTURI SUBIECTIVE CU AUTORUL	11
--	-----------

Capitolul I. Raportul de cauzalitate în arhitectura infrapecuniunii	12
<i>Secțiunea 1. Cadru general</i>	12
<i>Secțiunea a 2-a. Teoria echivalenței condițiilor</i>	19
<i>Secțiunea a 3-a. Teoria imputării obiective a rezultatului</i>	24
§1. Crearea unui risc nepermis pentru valoarea socială protejată	26
1.1. Riscul permis	27
1.2. Riscul inexistent	30
1.3. Riscul diminuat	32
§2. Concretizarea stării de pericol în rezultat	34
2.1. Riscul deviat	35
2.2. Riscul culpabil	37
2.3. Riscul egal	37
2.4. Riscul neprotejat	43
<i>Secțiunea a 4-a. Receptare la nivel jurisprudenciacal a teoriilor cauzalității</i>	48

Capitolul al II-lea. Confluența de riscuri – efectele contribuției concomitente a victimei asupra răspunderii penale a autorului	63
<i>Secțiunea 1. Cadru general</i>	64
<i>Secțiunea a 2-a. Poziția instanțelor române</i>	65
§1. Ipotezele de „culpă exclusivă a victimei”	67
1.1. Fundamentul soluției de achitare	67

1.2. Când suntem în prezența „culpei exclusive a victimei”?	85
1.3. Concluzii preliminare	91
§2. Ipotezele de „culpe concurente”	92
2.1. Soluții corecte de „culpe concurente”	92
2.2. Ipoteze problematice	100
2.3. Concluzii preliminare	107
§3. Caracterul relativ al delimitării între ipotezele de „culpă exclusivă a victimei” și cele care corespund „culpelor concurente”	108
<i>Secțiunea a 3-a. Poziția doctrinei române</i>	112
<i>Secțiunea a 4-a. Posibile soluții</i>	120
§1. Soluția propusă în ipotezele de „culpă exclusivă a victimei”	121
1.1. Utilizarea teoriei imputării obiective	122
1.2. Riscul permis	126
1.3. Riscul egal	143
1.4. Riscul neprotejat	151
1.5. Concluzie	155
§2. Soluția propusă în ipotezele care corespund „culpelor concurente”	155

Capitolul al III-lea. Succesiunea de riscuri – efectele contribuției ulterioare a victimei asupra răspunderii penale a autorului	158
<i>Secțiunea 1. Cadru general</i>	159
<i>Secțiunea a 2-a. Valoarea socială afectată de riscul inițial și cea lezată în final coincid</i>	160
§1. Soluția tradițională	161
§2. Schimbare de paradigmă?	168
2.1. Soluții diferite ale instanțelor, pornind de la stări de fapt similare	170
2.2. Receptare la nivel doctrinar	174
§3. Soluția propusă	177
3.1. Utilizarea teoriei imputării obiective a rezultatului. Riscul culpabil	177

3.2. Riscul culpabil în doctrina și jurisprudența străine _____	180
3.3. Riscul culpabil în doctrina română _____	188
3.4. Domeniul de aplicare al riscului culpabil. Delimitarea ipotezelor de risc culpabil de cele în care conduita ulterioară a victimei nu afectează angajarea răspunderii autorului _____	191
<i>Secțiunea a 3-a. Valoarea socială afectată</i>	
<i>de riscul inițial diferă de cea lezată în final _____</i>	206
§1. Soluțiile instanțelor române _____	207
§2. Soluția propusă _____	219
2.1. Utilizarea teoriei imputării obiective _____	219
2.2. Compatibilitatea caracterului voluntar al conduitei victimei cu existența constrângerii _____	220
2.3. Criteriul proporționalității. Posibilă valorificare în contextul riscului culpabil _____	233
§3. „Acțiunile de salvare periculoase” _____	251
<i>Secțiunea a 4-a. Conduita ulterioară a victimei se suprapune peste inacțiunea autorului _____</i>	269
<i>Secțiunea a 5-a. Riscul epuizat _____</i>	279

TITLUL AL II-LEA. CONTRIBUȚIA VICTIMEI LA PRODUCEREA REZULTATULUI, ATUNCI CÂND EXISTĂ O LEGĂTURĂ SUBIECTIVĂ CU AUTORUL _____ 295

Capitolul I. Cooperarea la autopunerea în pericol cu intenție a victimei versus punerea în pericol a unui terț acceptată de acesta _____	296
<i>Secțiunea 1. Cadru general _____</i>	<i>297</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Distincția propusă de Claus Roxin _____</i>	<i>298</i>
§1. Terminologia utilizată _____	298
§2. Localizarea la nivelul trăsăturilor infracțiunii _____	299
§3. Cooperarea la autopunerea cu intenție în pericol _____	300
§4. Punerea în pericol a unui terț acceptată de acesta _____	303

§5. Ipotezele în care punerea în pericol a unui terț acceptată de acesta echivalează cooperării la autopunerea cu intenție în pericol _____	303
§6. Receptare la nivel jurisprudențial a construcției propuse de Claus Roxin _____	305
<i>Secțiunea a 3-a. Criteriul propus pentru delimitarea celor două categorii _____</i>	<i>309</i>
§1. Opinia lui Claus Roxin _____	310
§2. Opinii care pornesc de la delimitarea între autorat și participație _____	313
§3. Poziția instanțelor germane _____	315
§4. Concluzie _____	316
4.1. Conceptul restrictiv/extensiv de autor în cazul faptelor din culpă _____	317
4.2. Teoria dominației asupra faptei _____	319
4.3. Teoria obiectiv-formală _____	320
4.4. Soluția propusă în cazul „coautoratului” _____	322
4.5. Concluzie _____	323
<i>Secțiunea a 4-a. Cooperarea la autopunerea voluntară în pericol _____</i>	<i>324</i>
§1. Domeniu de incidență _____	324
§2. Efecte la nivelul răspunderii penale _____	324
§3. Condiții de reținere a cooperării la autopunerea în pericol voluntară a victimei _____	327
3.1. Asumarea conștientă a riscului de către titularul valorii sociale protejate _____	327
3.2. Limite impuse de existența unei poziții de garant _____	333
3.3. Limite derivate din voința legiuitorului _____	340
§4. Poziția doctrinei și a instanțelor române _____	348
<i>Secțiunea a 5-a. Punerea în pericol a unui terț acceptată de acesta _____</i>	<i>365</i>
Capitolul al II-lea. Cauza justificativă a consimțământului persoanei vătămate _____	368
<i>Secțiunea 1. Cadru general _____</i>	<i>368</i>

<i>Secțiunea a 2-a. Condițiile de valabilitate ale consimțământului persoanei vătămate</i>	371
§1. Emitentul consimțământului	372
§2. Consimțământul trebuie să privească o valoare socială disponibilă	379
§3. Consimțământul trebuie să fie valabil exprimat	394
§4. Momentul emiterii consimțământului	401
§5. Caracterul determinat al consimțământului	402
<i>Secțiunea a 3-a. Admisibilitatea consimțământului în cazul faptelor din culpă</i>	408
<i>Secțiunea a 4-a. Poziția instanțelor române în ipotezele de punere în pericol a unui terț acceptată de acesta</i>	423
§1. Soluții în care se face abstracție de consimțământul persoanei vătămate	425
1.1. Culpă exclusivă a inculpatului	426
1.2. Culpă concurentă a inculpatului și a victimei	427
1.3. Culpă exclusivă a victimei	430
§2. Soluții în care consimțământul persoanei vătămate a fost pus în discuție	433
CONCLUZII	443
BIBLIOGRAFIE	453